

Stilling i Livet, han passer til, thi saa er det ikke helt forgæves, at han har faaet Lov til at prøve dette.

Jeg vil gerne tilføje, at de Eksempler, jeg nævnte, paa Anmodning om at faa Lov til at afstaa Brug, der var oprettede efter Loven af 4. Oktober 1919, er Anmodninger, der er kommet ind officielt til Statens Jordlovs kontor, og det er ikke noget, jeg har hørt ved at snakke med en Mand ude i Landet. Der foreligger skriftlige Forespørgsler, og det er ikke saa urimeligt; for Sagen er, at man skal have Sikkerhed for, at Statslaanet bliver staaende, og at Rentelettelsen for de 10 600 Kr. kan komme til at gælde for den Køber, som afløser den foregaaende Ejer. Jeg tror, det ærede Medlem skulde sætte sig rigtig ind i Loven af 4. Oktober 1919, for at han dog en Gang kunde komme til at forstaa den og forstaa, hvad det betyder at gaa ind til en Ejendom, paa en 10—14 Tdr. Land, der er nyopført og velindrettet. Naar det ærede Medlem anførte, at det var fuldkommen umuligt, at det kunde passere, at nogen vilde give en 8—9 000 Kr. for at afløse en Mand paa en Ejendom til en 30 000 Kr., glemmer han, at det, der sker, er, at han overtager en Ejendom, hvori der indestaar en Kapital, hvoraf 12 500 Kr. forrentes, medens Resten er rentefri efter Lovens Bestemmelser og Vilkaar.

Jeg har med disse Bemærkninger søgt at imødegaa Angrebet. Jeg er ganske overbevist om, at Amtskommissionerne og andre, som har med Lovens Udførelse at gøre, vil erkende, at den Opgave, der er sat dem, er saa vanskelig, at vi ikke kan løse den uden Fejlgreb. Vi er taknemmelige for at faa en Retledning og Vejledning fra dem, der har Kendskab til de Forhold, vi arbejder med. Men jeg synes rigtignok, at en Kritik som den, det ærede Medlem Hr. Ulrich fremsatte, beviser, at han selv forstaaer saa uendelig lidt af, hvad det drejer sig om. Jeg tilbageviser en saadan Kritik, der hverken ser, hvor Ansvarer ligger, eller hvor og paa hvilken Maade Arbejdet gøres. Naar man i den danske Presse kalder en saadan Kritik saglig begrundet og regnskabsmæssig underbygget, synes jeg, at det er lidt for let vundne Laurbær, og saa vil jeg gerne rive Kransen lidt i Stykker.

Hans Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich fremsatte i det Foredrag, han i Gaar holdt her i Tinget, nogle Udtalelser angaaende den Modtagelse, som Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje af 4. Oktober 1919 i Fjor fik,

og fremførte i saa Henseende, at Socialdemokratiet for sit Vedkommende har været med til at udstøde Jubelraab eller noget i den Retning. Det ærede Medlem gør sig her skyldig i en Overdrivelse. Der er mig bekendt ikke fra mit Partis Side, hverken i vor Presse, ej heller paa de Møder, hvori vi har deltaget, fremkommet noget om den Sag, der med Rette kan betegnes som Jubelraab. Det, vi har gjort, naar vi har omtalt denne Sag, er dette rigtige, at vi paa ædruelig, nøgtern Vis har fremstillet den Lov, der var vedtaget, gjort opmærksom paa de Vanskeligheder, der maa siges at være til Stede, specielt under den Højkonjunktur, vi var inde i. Vi har ikke opfordret til nogen ekstra stærk Benyttelse af denne Lov, vi har tværtimod gjort opmærksom paa, at der maatte stilles visse, ret betydelige Krav, ikke blot til den nye Brugers personlige Kvalifikationer, men ogsaa til hele hans økonomiske Situation. Thi Forholdet er jo det, at Overtagelsen af de Brug, der her er Tale om, kræver ikke saa faa Penge og i mange Tilfælde flere, end det var ønskeligt. Den højtærede Landbrugsminister gjorde opmærksom paa, hvad der skulde til, og opfordrede til at vise megen Forsigtighed ved Behandlingen af de indkomne Andragender.

Det, der efter vor Opfattelse mangler, er Adgang til Driftslaan, og vi har ofte fremført, at man maatte skaffe de nye Brugere Adgang til saadanne Laan. Det betyder meget, hvorledes disse Mennesker starter. Blicher Starten daarlig, er der Fare for, at de kører fast. Hvis der begyndes med en alt for ringe Besætning, bliver det som en Industrivirksomhed, der mangler nogle af de nødvendige Maskiner. Jeg vil derfor spørge den højtærede Landbrugsminister, om der kan ventes et Forslag om saadanne Driftslaan. Partiet Venstre udstedte den 19. Februar i Fjor en Programudtalelse, der indeholdt et Løfte om Jordspørgsmaalet; Venstre lovede at medvirke til Fremme af de Forslag, der var udarbejdede af Landbokommissionen. Her har Venstre altsaa givet et Løfte, og det er muligt, at Partiet har faaet en Del Stemmer paa Grundlag deraf. Derfor er Partiet Venstres Forpligtelse saa meget større, og der er i høj Grad Grund til at stille Spørgsmaal om, hvorvidt Regeringen vil fremkomme med Forslag om at stille Midler til Raadighed til Driftslaan for det mindre Landbrug.